TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. vasario 26 d.*

„Apeliacinis skundas — SESV 340 straipsnio pirma pastraipa — Sąjungos sutartinė atsakomybė — SESV 272 straipsnis — Arbitražinė išlyga — Šeštoji pamatinė mokslo tyrimų, technologijų plėtros ir demonstravimo veiklos programa — Su Ontogov, FIT ir RACWeb projektais susijusios sutartys — Tinkamos finansuoti išlaidos ir Komisijos sumokėtos sumos — Ieškinys dėl pripažinimo — Suinteresuotumo pareikšti ieškinį neatsiradimas ir nebuvimas“

Byloje C-564/13 P

dėl 2013 m. spalio 31 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Planet AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion, įsteigta Atėnuose (Graikija), atstovaujama *dikigoroi* V. Christianos ir S. Paliou,

apeliantė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai

Europos Komisijai, atstovaujamai R. Lyal, B. Conte ir D. Triantafyllou, padedamų advokato S. Drakakakis,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas T. von Danwitz, teisėjai C. Vajda (pranešėjas), A. Rosas, E. Juhász ir D. Šváby,

generalinė advokatė J. Kokott,

posėdžio sekretorė L. Hewlett, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2014 m. rugsėjo 24 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2014 m. lapkričio 6 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

* Proceso kalba: graikų.

Sprendimą

1 Savo apeliaciniu skundu *Planet AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion* prašo panaikinti Europos Sąjungos Bendrojo Teismo nutartį *Planet / Komisija* (T-489/12, EU:T:2013:496, toliau – skundžiama nutartis) atmesti kaip akivaizdžiai nepriimtiną jos ieškinį, pateiktą pagal SESV 272 straipsnį ir 340 straipsnio pirmą pastraipą, kuriuo ji prašė pripažinti, kad Europos Komisija pažeidė kelias su ja sudarytas sutartis, kai atsisakė finansuoti šios bendrovės vadovaujančiojo personalo išlaidas, ir kad dėl to šios išlaidos yra tinkamos finansuoti ir neturi būti grąžintos Komisijai.

Ginčo aplinkybės

2 Ginčo aplinkybės, skundžiamos nutarties 1–22 punktuose, apibūdintos taip:

„1 Ieškovė *PLANET AE Anonymi Etaireia Parohis Symvouleftikon Ypiresion* – tai konsultacijas įmonių ir projektų valdymo klausimais teikianti bendrovė. Ji bendradarbiauja su tarptautiniais ir Europos partneriais, įskaitant Komisiją <…>, konsultavimo dėl strategijos, duomenų tvarkymo ir projektų valdymo sektoriuje.

2 Ši byla susijusi su Komisijos teisėmis ir įsipareigojimais pagal sudarytas su ieškove sutartis dėl trijų mokslo tyrimų projektų. Šios sutartys pagrįstos 2002 m. birželio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 1513/2002/EB dėl Europos bendrijos šeštosios pamatinės mokslinių tyrimų, technologijų plėtros ir demonstravimo veiklos programos, prisidedančios prie Europos mokslinių tyrimų srities kūrimo ir naujovių (2002–2006 m.) (OL L 232, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 576).

3 Konkrečiau kalbant, šios sutartys sudarytos tarp Europos bendrijos, atstovaujamos Komisijos, ir:

— ieškovės, veikiančios kaip konsorciumo koordinatorė ir narė; sutartis pasirašyta 2003 m. gruodžio 17 d. dėl projekto „Ontology enabled E-Gov Service Configuration“ (*Ontogov*, Nr. 507237);

— *Forschungszentrum Informatik an der Universität Karlsruhe*, veikiančio kaip konsorciumo, kurio narė buvo ieškovė, koordinatorius; sutartis pasirašyta 2005 m. gruodžio 21 d. dėl projekto „Fostering self-adaptive e-government service improvement using semantic technologies“ (FIT, Nr. 27090);

— ieškovės, veikiančios kaip konsorciumo koordinatorė ir narė; sutartis pasirašyta 2006 m. gruodžio 18 d. dėl projekto „Risk Assessment for Customs in Western Balkans“ (*RACWeb*, Nr. 45101) (toliau kartu – nagrinėjamos sutartys).

4 Nagrinėjamų sutarčių II. 24 straipsnio 1 dalies a punkte numatyta, kad Europos Sąjungos finansinis įnašas grindžiamas sutarties šalių deklaruotomis tinkamomis finansuoti išlaidomis.

5 Pagal nagrinėjamų sutarčių II. 8 straipsnį prieš padengdama konsorciumo ir (arba) sutarties šalių kiekvieno ataskaitinio laikotarpio pabaigoje deklaruotas išlaidas Komisija turi patikrinti ir patvirtinti ataskaitas ir pateiktus duomenis. Pagal to paties straipsnio 4 dalį tai, kad Komisija patvirtina ataskaitą, nereiškia atleidimo nuo audito ar patikrinimo, kurie gali būti atliekami pagal II.29 straipsnio nuostatas.

6 Nagrinėjamų sutarčių II. 29 straipsnyje numatyta:

„1. Bet kada galiojant sutarčiai ir nepraėjus penkeriems metams nuo projekto pabaigos Komisija gali organizuoti auditus, kuriuos atliktų arba išorės moksliniai, arba techniniai revizoriai ar auditoriai, arba pačios Komisijos tarnybos, įskaitant Europos kovos su sukčiavimu tarnybą. Per šiuos auditus gali būti tikrinami mokslo, finansiniai, technologiniai ir kiti aspektai (pavyzdžiui, apskaitos ir valdymo principai), susiję su tinkamu projekto ir sutarties vykdymu. Šie auditai atliekami laikantis konfidencialumo principo. Sumos, kurios, remiantis tokių auditų rezultatais, laikytinos mokėtinomis Komisijai, gali būti susigrąžintos, kaip nurodyta II.31 straipsnyje. <…>

2. Sutarties šalys tiesiogiai pateikia Komisijai visus išsamius duomenis, kurių ši gali paprašyti, siekdama patikrinti, ar sutartis tinkamai administruojama ir vykdoma.

3. Sutarties šalys saugo visų su projektu susijusių dokumentų originalus arba išimtiniais, tinkamai pagrįstais atvejais – tinkamai patvirtintas jų kopijas penkerius metus nuo projekto pabaigos. Šie dokumentai pateikiami Komisijai, kai jų prašoma atliekant auditą pagal sutartį.“

7 Pagal nagrinėjamų sutarčių II. 31 straipsnio 1 dalį, „kai suma sutarties šaliai buvo išmokėta nepagrįstai arba kai susigrąžinimas yra pateisinamas pagal sutarties sąlygas, sutarties šalis įsipareigoja šią sumą grąžinti Komisijai jos nustatytomis sąlygomis ir laiku“.

8 Galiausiai pagal nagrinėjamų sutarčių 12 straipsnį joms taikoma Belgijos teisė. 13 straipsnyje nurodyta, kad „Europos Bendrijų Bendrojo Teismo arba, atsižvelgiant į aplinkybes, Teisingumo Teismo jurisdikcijai priklauso nagrinėti Bendrijos ir kitų sutarties šalių ginčus dėl šios sutarties galiojimo, taikymo ir aiškinimo“.

9 Laikotarpiu nuo 2008 m. lapkričio 17 iki 21 d. ir 2008 m. gruodžio 4 d. išorės audito bendrovė Komisijos Informacinės visuomenės ir žiniasklaidos generalinio direktorato (GD) Išorės audito skyriaus vardu (toliau –Informacijos GD) atliko ieškovės finansinį auditą, per kurį didžiausias dėmesys buvo skirtas tam tikrais laikotarpiais deklaruotoms išlaidoms pagal projektus *Ontogov*, FIT ir *RACWeb*.

10 2009 m. balandžio 8 d. elektroniniu laišku audito bendrovė perdavė ieškovei negalutinę audito ataskaitą, kurioje, be kita ko, abejojama dėl išlaidų personalui, susijusių su trimis [jos] vadovaujančiojo personalo darbuotojais (toliau – ginčijamos išlaidos).

11 2009 m. gegužės 29 d. ieškovė pateikė savo pastabas dėl šios negalutinės audito ataskaitos.

12 2009 m. liepos 10 d. ieškovė pateikė peržiūrėtą išlaidų deklaraciją, kurioje pritarė kai kurioms audito bendrovės rekomendacijoms.

13 2009 m. lapkričio 11 d. laišku Informacijos GD Išorės audito skyrius išdėstė priežastis, kodėl paliko galioti išvadas, pateiktas negalutinėje audito ataskaitoje, ir perdavė ieškovei galutinę audito ataskaitą.

14 2009 m. gruodžio 23 d. laišku ieškovė ginčijo audito atitiktį reikalavimams ir pasiūlė Komisijai susitikti, norėdama pateikti išsamią informaciją, susijusią su jos prieštaravimais.

15 2010 m. kovo 4 d. įvyko ieškovės ir Informacijos GD Išorės audito skyriaus susitikimas. Per jį buvo nuspręsta, kad ieškovė pateiks Komisijai papildomų duomenų apie vadovaujamas pareigas einančių darbuotojų dalyvavimą.

16 2010 m. balandžio 19 d. laišku ieškovė pateikė Komisijai papildomų dokumentų, kuriuos ji buvo įsipareigojusi pateikti.

17 2010 m. gegužės 10 d. laišku Informacijos GD Išorės audito skyrius pranešė ieškovei apie savo ketinimą jos buveinėje atlikti papildomą patikrinimą (*follow-up audit*) ir perdavė patvirtinamųjų dokumentų, kurie turi būti pateikti per patikrinimą, sąrašą. Šis patikrinimas įvyko 2010 m. liepos 20 ir 22 d.

18 2010 m. rugsėjo 3 d. ir gruodžio 9 d. ieškovė pateikė papildomą informaciją, kurios buvo prašoma per minėtą papildomą patikrinimą.

19 2010 m. gruodžio 22 d. laišku Informacijos GD Išorės audito skyrius pranešė ieškovei, kad nusprendė iš dalies peržiūrėti savo ataskaitos išvadas ir pritarti kai kurioms išlaidoms, tačiau toliau palikti galioti išvadas, susijusias su ginčijamomis išlaidomis.

20 2011 m. vasario 11 d. laišku ieškovė pateikė savo pastabas dėl peržiūrėtų audito ataskaitos išvadų.

21 2012 m. balandžio 10 d. laišku Informacijos GD Išorės audito skyrius atsakė, jog palieka galioti beveik visas savo išvadas, susijusias su ginčijamomis išlaidomis.

22 2012 m. gegužės 21 d. laišku ieškovė iš naujo patvirtino savo poziciją dėl ginčijamų išlaidų tinkamumo finansuoti.“

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiama nutartis

3 2012 m. lapkričio 8 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai apeliantė pateikė ieškinį pagal SESV 272 straipsnį ir 340 straipsnio pirmą pastraipą, kuriuo prašė pripažinti, kad Komisija pažeidė kelias su ja sudarytas sutartis, kai atsisakė finansuoti ginčijamas išlaidas, ir kad dėl to šios išlaidos yra tinkamos finansuoti ir neturi būti grąžintos Komisijai.

4 2013 m. sausio 24 d. Komisija pateikė nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 114 straipsnio 1 dalį. 2013 m. kovo 11 d. apeliantė pateikė pastabas dėl Komisijos pateikto nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo.

5 Skundžiama nutartimi Bendrasis Teismas pritarė Komisijos pateiktam nepriimtinu grindžiamam prieštaravimui ir nusprendė, kad ieškinio pateikimo dieną apeliantė neturėjo atsiradusio ir esančio suinteresuotumo pareikšti ieškinį.

Šalių reikalavimai Teisingumo Teisme

6 Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą nutartį,

— grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad jis nuspręstų dėl esmės, ir

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

7 Komisija Teisingumo Teismo prašo atmesti apeliacinį skundą kaip akivaizdžiai nepagrįstą.

Dėl apeliacinio skundo

Šalių argumentai

8 Remdamasi vieninteliu panaikinimo pagrindu apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamos nutarties 31–35, 37, 38, 42–45 ir 50 punktuose nusprendė, kad ieškinio pateikimo dieną ji neturėjo atsiradusio ir esančio suinteresuotumo pareikšti ieškinį pagal SESV 272 straipsnį ir 340 straipsnio pirmą pastraipą.

9 Apeliantė tvirtina, kad suinteresuotumo, kurio reikia norint pareikšti ieškinį dėl pripažinimo, kuriuo siekiama pripažinti Sąjungos sutartinę atsakomybę pagal SESV 272 straipsnį ir 340 straipsnio pirmą pastraipą, koks pateiktas Bendrajam Teismui, turinys yra kitoks nei suinteresuotumo, kurio reikalaujama norint pareikšti kitus pagal Sąjungos teisę galimus ieškinius, kaip antai ieškinį dėl panaikinimo ir ieškinį dėl žalos atlyginimo.

10 Apeliantės tvirtinimu, suinteresuotumas, kurio reikalaujama norint pareikšti tokį ieškinį dėl pripažinimo, kuriuo siekiama, kad būtų pripažinta Sąjungos sutartinė atsakomybė, egzistuoja, kai sutarties šalis ar jos kvalifikuotas atstovas konstatuoja rimtą, sisteminį ir pakartotinį prieštaravimą dėl sutartinės teisės, dėl kurio pagrįstai kyla abejonių dėl suinteresuotojo asmens teisės egzistavimo, apimties ir laisvo įgyvendinimo. Todėl suinteresuotumas, kurio reikalaujama norint pareikšti ieškinį dėl sutartinės atsakomybės, nereiškia, kad galutinį aktą asmens nenaudai ir būti priėmusi Komisija ar kad turi būti padaryta žalos.

11 Šioje byloje, apeliantės nuomone, jos suinteresuotumas pareikšti ieškinį nėra hipotetinis – jis atsirado ir yra, nes Komisijos pasikartojantys prieštaravimai sukėlė abejonių dėl jos teisės vadovaujančiojo personalo darbo užmokestį priskirti prie tiesioginių tinkamų finansuoti išlaidų.

12 Atsižvelgdama į šiuos principus, apeliantė teigia, kad skundžiamos nutarties 34 punkte, siejamame su jos 45, 35, 37, 38 ir 42 punktais, Bendrasis Teismas klaidingai taikė suinteresuotumo, kurio reikalaujama norint pareikšti ieškinį dėl panaikinimo, kriterijų, t. y. galutinio akto buvimo kriterijų. Apeliantė taip pat mano, jog skundžiamos nutarties 42–44 punktuose Bendrasis Teismas klaidingai taikė suinteresuotumo, kurio reikalaujama norint pareikšti ieškinį dėl žalos atlyginimo, kriterijų, t. y. konkrečios žalos padarymo kriterijų.

13 Apeliantė tvirtina, kad skundžiamos nutarties 50 punkte Bendrasis Teismas taip pat klaidingai nusprendė, jog jos suinteresuotumas pareikšti ieškinį galėjo atsirasti ir būti tik po to, kai Komisija priėmė įsakymą dėl išieškojimo ar bet kokį kitą aktą. Šis reikalavimas ilgainiui lemtų privačių asmenų teisinį nesaugumą, nes jie turėtų laukti, kol bus priimtas įsakymas dėl išieškojimo, net jei Komisija jau būtų rimtai, pakartotinai ir sistemingai ginčijusi jų sutartinę teisę.

14 Komisijos nuomone, Bendrasis Teismas nepadarė jokios teisės klaidos, kai nusprendė, kad apeliantė neturėjo atsiradusio ir esamo suinteresuotumo pareikšti ieškinį dėl sutartinių įsipareigojimų neįvykdymo pagal SESV 272 straipsnį ir 340 straipsnio pirmą pastraipą.

15 Pirma, Komisija tvirtina, kad Bendrasis Teismas skundžiamos nutarties negrindė ieškinio dėl panaikinimo priimtinumo sąlygomis. Konkrečiai kalbant, Bendrasis Teismas savo vertinimo negrindė tuo, jog nebuvo asmens nenaudai priimto akto, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį.

16 Antra, Komisija teigia, jog neginčijo apeliantės sutartinių teisių, nes neišrašė debeto avizos, kad pareikalautų grąžinti ginčijamas išlaidas. Šiuo klausimu Komisija primena, jog su apeliante sudarytų nagrinėjamų sutarčių II. 29 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad „sumos, kurios, remiantis tokių auditų rezultatais, laikytinos mokėtinomis Komisijai, gali būti išieškotos“. Taikant šią nuostatą nepalankios galutinės ataskaitos parengimas automatiškai nelemtų ginčijamų išlaidų išieškojimo, nes

kompetentingos Komisijos tarnybos išsaugo diskreciją reikalauti arba nereikalauti jų grąžinimo. *A fortiori* šioje byloje tai, kad viena iš jos vidaus tarnybų parengė nepalankią ataskaitą, nors audito procedūra nebuvo baigta, negali būti laikoma apeliantės sutartinių teisių ginčijimu. Galiausiai Komisija mano, kad tarp susitariančiųjų šalių dar nekilo jokio ginčo, nes nė viena iš jų nesiėmė konkrečių priemonių, kad išsireikalautų taikyti sutarties sąlygą, dėl kurios šalys nesutartų.

17 Trečia, Komisija mano, jog tai, kad ji dar nepateikė debeto avizos, apeliantei nesukelia jokių neigiamų pasekmių. Ši situacija nesukelia jokio teisinio nesaugumo, nes, pirma, Komisijos galimybei reikalauti grąžinti sumas taikomas senaties terminas pagal nacionalinės teisės nuostatas sutarčių srityje, ir, antra, galimam įsakymui dėl išieškojimo taikoma visiška teisminė kontrolė.

Teisingumo Teismo vertinimas

18 Visų pirma reikia nurodyti, kad 2012 m. lapkričio 8 d. apeliantė pateikė Bendrojo Teismo kanceliarijai ieškinį dėl pripažinimo, pirmiausia, pagal SESV 272 straipsnį. Iš tiesų, kaip savo išvados 16 punkte nurodė generalinė advokatė, apeliantė Bendrajam Teismui pareikštu ieškiniu siekė ne to, kad Komisijai būtų nurodyta imtis kokių nors veiksmų, bet kad Sąjungos teismas pripažintų, jog ji gali pasilikti Komisijos jai pagal nagrinėjamas sutartis jau išmokėtas sumas.

19 Atsižvelgiant į tai, kad apeliantė Bendrajam Teismui pareiškė ieškinį dėl pripažinimo, būtina tikrinti, ar Sąjungos teismas turi jurisdikciją nagrinėti tokios rūšies ieškinius, nors Komisija nesirėmė Bendrojo Teismo jurisdikcijos nebuvimu nei per jame vykusį procesą, nei šiame procese.

20 Iš tiesų, klausimą dėl Sąjungos teismo jurisdikcijos teismas turi kelti savo iniciatyva, net jeigu nė viena šalis to neprašė (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Vokietija / Vyriausioji valdyba*, 19/58, EU:C:1960:19, p. 488, ir Sprendimo *Ferriera Valsabbia ir kt. / Komisija*, 154/78, 205/78, 206/78, 226/78–228/78, 263/78, 264/78, 31/79, 39/79, 83/79 ir 85/79, EU:C:1980:81, 7 punktą). Be to, šalims nurodoma pateikti pastabų dėl šio Teisingumo Teismo iniciatyva iškelto klausimo.

21 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas jau buvo nusprendęs, kad jei pagal arbitražinę išlygą, sudarytą pagal SESV 272 straipsnį, Teisingumo Teismui gali tekti spręsti ginčą taikant sutartis reglamentuojančią nacionalinę teisę, jo jurisdikcija nagrinėti ginčą dėl šios sutarties vertinama remiantis tik šio straipsnio nuostatomis ir arbitražinės išlygos sąlygomis, ir jam negali būti taikomos nacionalinės teisės nuostatos, kurios tariamai kliudytų jo jurisdikcijai (Sprendimo *Komisija /Zoubek*, 426/85, EU:C:1986:501, 10 punktas ir Sprendimo *Komisija /Feilhauer*, C-209/90, EU:C:1992:172, 13 punktas).

22 Pagal SESV 272 straipsnį, siejamą su 256 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa, Bendrojo Teismo jurisdikcijai pirmoje instancijoje priklauso priimti sprendimus pagal bet kurią Sąjungos ar jos vardu pagal viešąją arba privatinę teisę sudarytos sutarties arbitražinę išlygą.

23 Iš to, kas nurodyta, matyti, kad SESV 272 straipsnis yra specifinė nuostata, kuri leidžia kreiptis į Sąjungos teismą remiantis pagal viešąją ar privatinę teisę sudarytos sutarties arbitražine išlyga, netaikant apribojimų, susijusių su Sąjungos teismui pateikto ieškinio pobūdžiu.

24 Tačiau reikia patikrinti, ar šioje byloje į nagrinėjamas sutartis įtraukta arbitražinė išlyga suteikia Bendrajam Teismui jurisdikciją nagrinėti apeliantės pateiktą ieškinį dėl pripažinimo.

25 Pagal nagrinėjamų sutarčių 13 straipsnyje įtvirtintą arbitražinę išlygą Bendrojo Teismo arba, atsižvelgiant į aplinkybes, Teisingumo Teismo jurisdikcijai priklauso nagrinėti Sąjungos ir kitų sutarties šalių ginčus dėl šių sutarčių galiojimo, taikymo ir aiškinimo. Vadinasi, ši arbitražinė išlyga taip pat neriboja Bendrojo Teismo ar Teisingumo Teismo jurisdikcijos dėl ieškinio pobūdžio.

26 Dėl savo formuluotės ši arbitražinė išlyga gali pagrįsti Bendrojo Teismo ar Teisingumo Teismo jurisdikciją nagrinėti ieškinį dėl pripažinimo, kaip antai pareikštą šioje byloje, susijusį su Sąjungos ir apeliantės ginču dėl minėtų sutarčių galiojimo, taikymo ar aiškinimo.

27 Šiuo klausimu nekyla abejonių, kad Bendrajam Teismui apeliantės pareikštas ieškinys susijęs su nagrinėjamų sutarčių aiškinimu ir, konkrečiai, su ginčijamų išlaidų tinkamumu finansuoti pagal šias sutartis.

28 Vis dėlto skundžiamos nutarties 33 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad apeliantė neįrodė, jog ieškinio pareiškimo dieną jis buvo pagrįstas atsiradusiu ir esančiu suinteresuotumu, kuriam reikalinga teisinė apsauga.

29 Apeliantė mano, kad taip Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes, kai pareiškiamas ieškinys dėl pripažinimo, kad atsirastų toks suinteresuotumas, pakaktų, kad viena sutarties šalis sutartinę teisę ginčytų rimtai, sistemingai ir pakartotinai, ir taip kitai šaliai kiltų abejonių dėl šios teisės buvimo ar apimties. Šioje byloje ši sąlyga tenkinama, nes Komisija rimtai, sistemingai ir pakartotinai ginčijo apeliantės teisę į ginčijamų išlaidų padengimą.

30 Komisija tvirtina, kad ji neginčijo apeliantės sutartinių teisių dėl šio sprendimo 16 punkte apibendrintų motyvų. Iš esmės Komisija teigia, kad apeliantės ieškinio pateikimo Bendrajam Teismui dieną ji dar nebuvo pareikalavusi grąžinti ginčijamų išlaidų ir išdavusi debeto avizos ir kad dėl šių išlaidų tinkamumo finansuoti dar buvo nebaigta audito procedūra, kurios galutinė ataskaita bet kuriuo atveju nėra privaloma išieškojimą vykdančioms Komisijos tarnyboms pagal nagrinėjamų sutarčių II. 29 straipsnio 1 dalį.

31 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, atsižvelgiant į ieškinio dalyką, ieškovo suinteresuotumas pareikšti ieškinį teismui turi būti pareiškiant ieškinį, nes kitu atveju ieškinys būtų nepriimtinas (pagal analogiją, kiek tai susiję su ieškiniu dėl panaikinimo, žr. Sprendimo *Wunenburger / Komisija*, C-362/05 P, EU:C:2007:322, 42 punktą ir Sprendimo *Cañas / Komisija*, C-269/12 P, EU:C:2013:415, 15 punktą).

32 Pagal skundžiamos nutarties 34 punkte pateiktas Bendrojo Teismo išvadas, ieškinio pateikimo dieną Komisijos kompetentinga tarnyba dar nebuvo pateikusi jokio prašymo grąžinti sumas, sumokėtas pagal nagrinėjamas sutartis. Be to, skundžiamos nutarties 35 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad dėl ginčijamų išlaidų tinkamumo finansuoti buvo vykdoma audito procedūra, kuri tėra išankstinė ir parengiamoji procedūra, besiskirianti nuo procedūros, kuri gali baigtis išieškojimu, nes šią procedūrą vykdo operatyvinės Komisijos tarnybos.

33 Be to, iš skundžiamos nutarties 36–39 punktų matyti, kad ši audito procedūra apeliantės ieškinio pateikimo dieną dar nebuvo baigta ir kad šį auditą vykdanti Komisijos tarnyba vis dar bendravo su ja net po šios datos dėl galimo šio audito išankstinių išvadų pakeitimo.

34 Atsižvelgiant į šio sprendimo 32 ir 33 punktuose primintas aplinkybes, apeliantė negalėjo pagrįstai teigti, kad jos ieškinio pateikimo Bendrajam Teismui dieną ji turėjo atsiradusį ir esantį suinteresuotumą, kuriam reikalinga teisinė apsauga.

35 Iš tiesų, kadangi audito, kurio galutinė ataskaita bet kuriuo atveju nėra privaloma Komisijos išieškojimą vykdančioms tarnyboms, procedūroje dar buvo nagrinėjama, ar ginčijamos išlaidos yra tinkamos finansuoti, reikia pripažinti, kad Komisija dar nebuvo galutinai nustačiusi išlaidų, kurios, jos nuomone, netinkamos finansuoti pagal atitinkamas nagrinėjamų sutarčių nuostatas. Kol kas neaišku, ar dėl šių išlaidų Komisija iš tiesų gali pateikti prašymą dėl grąžinimo ir kokios apimties prašymas turi būti. Todėl apeliantė neturėjo suinteresuotumo pareikšti ieškinį ieškinio pareiškimo dieną.

36 Iš to, kas nurodyta, matyti, kad Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai nusprendė, jog ieškinio pareiškimo dieną apeliantė neturėjo atsiradusio ir esamo suinteresuotumo, kuriam reikalinga teisinė apsauga.

37 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad grindžiant apeliacinį skundą apeliantės nurodyto pagrindo negalima pripažinti pagrįstu, todėl reikia atmesti visą apeliacinį skundą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

38 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Pagal to paties reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

39 Kadangi Komisija nereikalavo priteisti iš apeliantės bylinėjimosi išlaidų, ši ir Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais pagrindais, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. *Planet AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion* ir Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.